

SZÁSZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XXVI. évfolyam 4. (302.) szám, 2024. április

Nem így kellene

Ködösen hideg ez a borongós este,
Vörös leveleket sodor a kósza szél.
Vajon minden madárnak van fészke?
Bizony nem lehet tudni, melyik hol él.

Munkába rohan egy öltönyös robot,
Amott egy anya rángatja gyermekét.
Vajon minden embernek van lelke?
Bizony nem lehet tudni, ki hogyan él.

Kinn a téren a kopott ruhás koldus,
A sarkon egy remegő özvegy enni kér.
Vajon mindenhol jut egy kis kenyér?
Bizony nem lehet tudni, ki min él.

Elaggott, borostás, ballonos férfi
Színezett hajú, csinos nő után néz.
Vajon minden embernek van társa?
Bizony nem lehet tudni, ki kivel él.

Bombától sújtott, letiport terepek,
Fáj a Földnek, ahogy az ember él.
Vajon mindenütt kellő béke honol?
Bizony nem lehet tudni, ki miért él.

S lám, itt áll előttem régi ismerősöm,
Szúrós szemmel most engem megítél.
Vajon mindenki a szeretet lakik?
Bizony nem lehet tudni, ki kitől fél.

Egymást bántják e nagy gömb lakói,
A hatalmas Istenről senki sem beszél.
Vajon egyetlen ember is tudja a jövőt?
Bizony mondom, ez sok jót nem ígér.

DOMOSZLAI ORSOLYA

Együtt! Közösen!

2024. június 9-én európai parlamenti és önkormányzati választások lesznek!

Szászrégenben újabb polgármesteri mandátumért indul Márk Endre. Így egy újabb lehetőséget teremtünk arra, hogy továbbhaladjunk a fejlődés útján.

Az RMDSZ szászrégeni szervezetének tanácsosi listájára 13-an tették le jelölési kérésüket. A választmány rangsorolása után a következő sorrend alakult ki: Tudor Veronka, Soss Zoltán, dr. Zsigmond Zsolt, Bodó Zoltán,

Dénes József, Simon Szabolcs, Egyed Tibor, Nagy F. Atilla, Tamás-Szora Szilárd, Biró Ferenc, Kelemen Szabolcs, Demeter Mária, Bartha Antal-Csaba.

Péter Ferenc a Maros megyei tanácselnöki tisztségért méretteti meg magát.

A Maros megyei tanács listáján – Szászrégenből – Nagy András és Kelemen Szabolcs szerepel.

Együtt! Közösen!

SZERK.

Április – Szent György hava
 Bika hava - Kihajtás hava
 Tavasz hó – Szelek hava
 Báránytó hava – Viruló

Igaz ember igazat szól

- A harag tőled távol legyen.
- A harag rossz tanácsadó.
- Haragnak megbánás a vége.
- Hirtelen harag, soha jót nem farag.
- Ne menjen le a nap a te haragoddal.

Vöő Gabriella gyűjtése

Jeles napok áprilisban

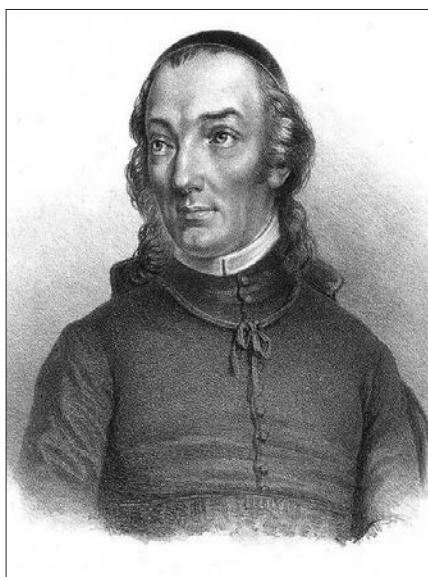
- április 1-je – az ugratás, tréfálkozás napja (bolondok napja);
- 1-je (1882) – a tiszzaeszlári per;
- 2-án (1952) halt meg Molnár Ferenc író;
- 3-án (1897) hunyt el Johannes Brahms;
- 4-e (1674) – a negyven prédikátor pere;
- 4-én (1784) született Kőrösi Csoma Sándor nyelvtudós, könyvtáros, a tibetológia megalapítója, a tibeti–angol szótár megalkotója;
- 5-én (1588) született Thomas Hobbes angol filozófus;
- 6-án (1671) született Jean-Jacques Rousseau filozófus, író, zeneszerző;
- 6-án ((1490) halt meg Hunyadi Mátyás;
- 6-a (1849) – az isaszegi csata;
- 8-án (1735) halt meg II. Rákóczi Ferenc;
- 8-a – az emberszeretet világ-napja;

- 9-e (1514) – a keresztes hadjárat meghirdetése;
- 10-e (1849) – a váci csata;
- 10-én (1739) született Baróti Szabó Dávid költő és nyelvújító;
- 11-e (1241) – a muhi csata;
- 11-én (1900) született Márai Sándor író, költő, újságíró;
- 11-én (1905) született József Attila költő;
- **12-e (1945) – a II. világháború vége Magyarországon;**

Tóth Árpád

- 20-a (1605) – Bocskai István Magyarország fejedelmévé választása;
- **22-e – a Föld napja; a környezetvédelem napja;**
- 22-én (1861) született Tisza István politikus, miniszterelnök;
- 22-én (1901) született Thury Zsuzsa író;
- 23-án (1616) halt meg W. Shakespeare angol drámaíró, költő, színész;
- 24-e (1222) – az Aranybulla kiadása;
- 26-a (1849) – Komárom felmentése;
- 27-én (1845) született id. Bartók György teológus, református püspök;
- 28-án (1794) született Jósika Miklós író, újságíró, a magyar romantikus regény megteremtője.

Baróti Szabó Dávid

- 12-e – az úrhajózás világnapja;
- 13-án (1885) született Lukács György filozófus, esztéta, egyetemi tanár
- 14-én (1886) született Tóth Árpád költő, műfordító;
- **14-e (1849) – a magyarországi Függetlenségi Nyilatkozat;**
- 14-e – a könyvtárosok világnapja;
- 18-án (1901) született Németh László író, esszéista, drámaíró;

Molnár Ferenc

A művelődéspártoló Kemények

a XVIII. század végén és a XIX. század elején (3.)

Bolyai Farkas és Kemény Simon tanulmányaikat a nagyenyedi Bethlen Kollégiumban, majd 1790-től a Kolozsvári Református Kollégiumban folytatták. Ha tanév közben Enyeden vagy Kolozsváron voltak, a vakációt Alsógárdon töltötték. Így lehetett tanúja Bolyai Farkas az alsógárdi kastély előtt álló sírbolt kibontásának, és a legendás ős, Kemény Simon maradványai feltárásának. Hunyadi János hős vitézének példája mély nyomokat hagyott a fiatal Bolyai Farkas emlékezetében.¹

A tanulmányok befejeztével a fiataloknak az érettségi vizsgának megfelelő „rigurosum”-ot kellett tenni. Az 1776. évi református főkonzisztórium utasítás alapján a nyilvános vizsgát mindhárom református kollégium tanári kara előtt le kellett tenni, mégpedig Kolozsváron, Nagyenyeden és Marosvásárhelyen. Mivel Kemény Simon főúri család sarja volt, a vizsgát még nagyobb nyilvánosság, a kolozsvári diéta tagjai előtt kellett letennie 1792. október 2., 3., 4. és 6. napján. Kemény Simon, Bolyai Farkas és Szatmári Pap Zsigmond sikeres szerepléséről a korabeli sajtó is beszámolt.²

A sikeres „academita rigurosum” mindhárom fiatal számára lehetővé tette a nyugati egyetemekre való kiutazást. Bolyai Farkasnak a Kemény család biztosította az akadémiai út költségeit. 1795-ben id. báró Kemény Simon két fiát, Simont és Jánost küldi Göttingába. Szokás szerint a főúri ifjak egyetemjárását megkönnyíti a személyüket elkísérő és kiszolgáló útítárs. Kemény Simont Bolyai Farkas, míg Kemény Jánost egy Bodor Pál nevezetű tehetséges ifjú kísérte.

Bolyai Farkas

Az idős báró Kemény Simonnak évi 1.200-1.500 rénes forintjába kerülhetett a göttingai taníttatás, ami nem kicsi összeg, ha figyelembe vesszük, hogy egy hivatalnok vagy házi-tanító évi fizetése 400-500 rénes forint között volt.

Bolyai Farkas 1795-ben megbetegedett, és csak egy év múlva tudott csatlakozni a már kint levő csoporthoz.

Ifj. báró Kemény Simon addig az idejét utazással, tapasztalatszerzéssel tölti. Bolyai Farkas 1796 áprilisában érkezett Jénába, itt csatlakozott Kemény Simon csoportjához.³

Göttingai tanulmányaikról diáktársuk, a későbbi vámosgálfalvi lelkész-esperes és emlékiró, Fogarasi Sámuel is beszámol önéletírásában. Fogarasi megjegyzi, hogy Kemény Simon *öccse* „Kemény János, mint gyermek majd csakugyan ment volt fel, hogy ketten egy költséggel járassák meg az akadémiát”.⁴

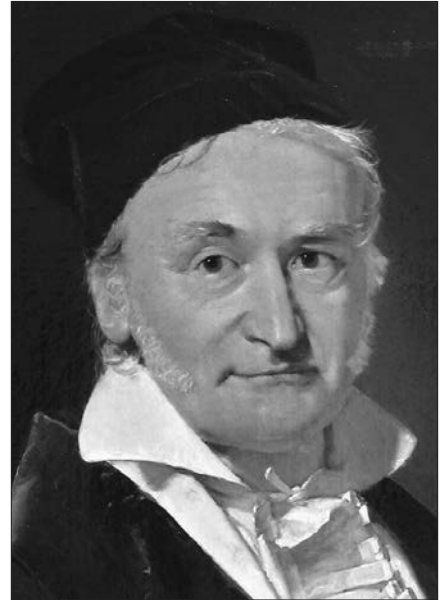
Ugyancsak Fogarasi Sámuel említi a Kemény csoport göttingai egyetemre való beiratkozásának pontos idejét: „1796. október 11-én imatriculáltak: Kemény Simon, Kemény János, Bolyai Farkas és Bodor Pál”.⁵

Tudjuk, hogy ifj. báró Kemény Simon Göttingában jogot tanult, így készült a majdani közigazgatási pályára, Bolyai Farkas pedig a matematikai tanulmányokban mélyült el.

Noha báró id. Kemény Simon azért fizette Bolyai Farkas peregrinációs útját, hogy fiának segítségére legyen, erre ifj. Kemény Simonnak nem volt szüksége. Emellett ifj. Kemény Simonnak egy Illyés nevű fizetett szolgája is volt. A fiatal báró önzetlenül hagyta, hogy Bolyai Farkas végezze a maga matematikai tanulmányait.⁶

Bolyai Farkas Göttingában került kapcsolatba a neves matematikussal, Carl Friedrich Gaussal, akivel sokat vitatkoztak a geometria alapjairól, majd utóbb, ha rendszertelenül is, de leveleztek.

Oláh-Gál Róbert Bolyai-kutató beszámol a Kemény csapat tanulmányainak anyagi körülményeiről is. A csapat pénztárnoka Bodor Pál volt. Tudni illik, hogy Bolyai Farkas költői lélek volt, aki a pénzzel nem tudott bánni.

Carl Friedrich Gauss

→
Göttingában az ifjú Bolyai a szellemi magasságokban szárnyalt, és emellett el is költötte az összes neki kiutalt pénzt. Mikor a hazautazásra került a sor, egyszerűen nem volt miből fizetnie az utazás költségeit. Ekkor Kemény Simon felajánlotta barátjának, hogy marad ő zálogban Göttingában az adósság fejében, mert tudta, hogy az apja őt hazaviteti valahogy, de Bolyai Farkast nem. Végül is Bolyai maradt még egy tanévet Göttingában, minden remény nélkül, hogy rövidesen hazatérjen.

Amikor ifj. Báró Kemény Simon hazaérkezett, apja súlyos betegen feküdt. Ilyen körülmények között az idős bárótól nem lehetett újabb anyagi támogatást várni Bolyai számára.⁷

Ifj. Kemény Simon mindent megtett, hogy valahonnan pénzt szerezzen. Mivel ez nehezen ment, levélben fordult barátja édesapjához, Bolyai Gáspárhoz, akitől 400 forintot kért kölcsön kamatra. Utalt arra, hogy ha kell, Bolyai Gáspár adjon el egy darab földet, s később majd visszavásárolhatja. Végül is Kemény Simon máshonnan szerezhetett pénzt, amit el is küldött Göttingába. Ezzel a pénzzel Bolyai Farkas csak az adósságait tudta

kifizetni. Így gyalog indult haza, és kalandos utazás során jutott el Bécsig.⁸

Ekkor váratlan dolog történt: id. báró Kemény Simon 1799. május 28-án este hat órakor elhunyt. A vagyona felett már rendelkező ifj. Kemény Simon most már végre haza tudta hozatni barátját, Bolyai Farkast.

Folytatjuk

KUN LÁSZLÓ nyugalmazott tanár

¹ Oláh-Gál Róbert: *A Kemény Simon-legenda és Bolyai Farkas*, Népújság, 2013. június 8.

² Oláh-Gál Róbert: *Aki Bolyai Farkast testvérévé fogadta*, Népújság, 2010. júl.–aug.–szept.

³ Weszely, i.m. 9.

⁴ Fogarasi Sámuel: *Marosvásárhely és Göttinga*, Kritieron Könyvkiadó, Bukarest, 1974., 244.

⁵ i.m. 360.

⁶ Oláh-Gál Róbert: *Aki Bolyai Farkast testvérévé fogadta*, Népújság, 2010. júl.–aug.–szept.

⁷ Oláh-Gál Róbert: *Bolyai Farkas Alsógárdon*, Népújság, 2012. február 17.

⁸ Oláh-Gál Róbert: *Aki Bolyai Farkast testvérévé fogadta*, Népújság, 2010. júl.–aug.–szept.

A Római Katolikus Koedukált Gimnázium története (3.) 1919–1948

Állat- és növényvédelem

A város egész fekvése, az erdő közelsége és az a körülmény, hogy a lakosság igen jelentős része foglalkozik mezőgazdasággal, megadta a lehetőséget a tanulóknak arra, hogy szeressék és védjék az állatokat, kínezésükben ne leljék örömeiket, szeszélyesen és céltalanul ne tépjék és szórják szét a virágokat. Rászoktatással nevelték őket arra, hogy ápolják az osztályukban elhelyezett cserepes virágokat, szánják meg téli időben az éhező madárkákat. A madarak és fák napját egységesen szervezett kirándulással ünnepelték meg.

A tanulmányi kirándulásokat Máncz szavaival mutatjuk be: „Az őszi hónapokban kisebb félnapos kirándulásokat tettünk a közeli kirándulóhelyekre, erdőkbe, az őszi flóra megismerése és hosszabb sétákat testedzés végett. A helybeli üzemek

közül következőket látogattuk meg (tanári vezetés mellett): ecetgyárat, gépjávitóműhelyt, vasöntődét és vasesztergályozó műhelyt. A III. és IV. osztály megtekintette Szászrégen legrégebb és legértékesebb műemlékét: az evangélikus templomot, melyet szakszerűen ismertetett Dr. Schmidt Imre polgármester. A szokásos >>Nyergeshegy<< kirándulást ez évben is megtartottuk. Egész napos kirándulást tettek a tanulók Görgényszentimrére, ahol a Rákóczi-várat és botanikus kertet tekintették meg. Végül értékes és élményekben gazdag volt év végén az a 3 napos kirándulás, amelyet Ratosnyára, onnan pedig iparvasúttal, majd gyalog a Ratosnya folyó völgyében tettünk meg, felkapaszkodva 1500 m. magasra, egy kis csoport pedig megmászta a Papláb 1839 m. magas csúcsot, a kirándulás célpontját. Felejthetetlen látványt

nyújtott az ősrengeteg, melyen még alig látszik az emberi kéz pusztításának nyoma, a hatalmas, szálegyenes királyi fenyők, amelyek óriási robajjal hajtják meg dacos derekukat a favágó fejszecsapásai alatt. Földrajzi szempontból is értékes volt ez a kirándulás, mert a Maros és a Beszterce folyók vízválasztójáig jutottunk fel”.

A gimnázium tanárai az oktatási tevékenység mellett iskolán kívüli csoportok, szervezetek tagjaiként több feladatkört vállaltak.

Máncz János igazgató az áll. tanoncotthon igazgatója. Tagja a róm. kat. egyháztanács-iskolaszéknek és a városi tanácsnak. A Magyar Polgári Dalkör helyettes karnagya, a népművelési bizottság tagja, az Egyesült Női Tábor pénztárosa, a Zöldkeresztes gyermekétkező pénztárosa.

→
Bátai Jenő Szászrégen város népművelési bizottságának gondnoka, tanonciskolai óraadó, a Budapesti Egyetemi Turistaegyesület tagja.

György Anna a népművelési bizottság tagja, az Egyesült Női Tábor helyi tagozatának jegyzője, a katolikus nőszövetség tagja.

Lászlóné Köllő Iлона a róm. kat. nőegylet elnöke, a Dolgozó Leányok helyi tagozatának vezetője,

Szegő Ferenc országos karnagy, a város zenei életében tölt be vezető szerepet. A városi zenekedvelőkből alakult zenekar karmestere. A városi tanonciskola igazgatója.

Medve András orvos, a Magyar Polgári Dalkör elnöke.

Zsigmond András lelkész, hitoktató, a Mária Kongregáció egyházi vezetője, a Majláth cserkészcsapat parancsnoka. Értékes cikkeivel jelentősen emelte a helyi

Az 1948-as tanügyi reform azonban megszüntette a felekezeti iskolákat. Az új helyzetben tanulmányainak befejezésére engedélyt csak a végzős nyolcadik osztály kapott. Tanulmányait ez az osztály 1949-ben fejezte be. Ezzel véget ért a gimnázium közel három évtizedes története, amely, amint láttuk, jelentős szerepet játszott városunk és térsége magyar oktatástörténetében. Erős generációkat nevelt és formált, felkészítve őket a jövő évtizedeinek

A református és a római katolikus templom 1942-ben

a kat. nőszövetség választmányi tagja, a Magyar Polgári Dalkör elnöke és a Leánylevente mozgalom vezetője, a népművelési bizottság tagja.

Medve Andrásné Makkai Piroska festőművésznő, az Erdélyi Képzőművészeti Társaság tagja. Több kiállításon vett részt képeivel, amelyek közül kettőt Budapest székesfőváros vásárolt meg. A népművelési bizottság és a katolikus nőszövetség tagja.

Schupiter Róbert a gimnáziumi leventeszakasz vezetője és a róm. kat. egyháztanács tagja.

lap, a Régeni Hírlap színvonalát.

A háborús front végigvonulása derékba törte az iskola működését. A várost kiürítették, a polgári lakosság egy része kénytelen elmenekülni. Az 1944–45-ös iskolai év a szokásos időpontnál későbbben kezdődött. Mivel a gimnázium nem rendelkezett megfelelő iskolaépülettel, a katolikus egyháztanács bérbe vette az egykori szász leánygimnázium épületét, amely az evangélikus templom mellett állt. Itt eleinte négy osztály működött, de a következő tanévtől kezdve fokozatosan beindultak a felsőbb osztályok is.

megpróbáltatásaira. Tanárai és diákjai beírták nevüket a helytörténet könyveibe, ezért az utókor feladata méltóképpen őrizni emléküket!

Összeállította **NAGY F. ATILLA** történelemtanár a Római Katolikus Koedukált Gimnázium 1941-42-es és az 1942-43-as évkönyve alapján, felhasználva a témában megjelent cikkeket, **BIRÓ DONÁT** helytörténész művelődéstörténeti munkáját és az iskola volt diákjainak élménybeszámolóit.

Köszönet adatközlő munkájukért!

Semmelweis – „az anyák megmentője” (1.)

Gyakorlati megfigyeléseken és statisztikai adatokból levont következtetéseken alapuló, korát megelőző felismerés tette Semmelweis Ignác Fülöpöt a világ egyik legismertebb magyar orvosává, az „*anyák megmentőjévé*”. Az általa bevezetett klórvizes kézmosással drámaian lecsökkent a gyermekágyi láz okozta elhalálozás. Semmelweis korszakalkotó, pályatársai körében ellenállást kiváltó felismerése mellett a kísérleti kóroktan megalapításának is úttörője volt, nevéhez fűződik az első, hazánkban végzett petefészekműtét, valamint a második császármetszés is. Rendszeresen publikált, emellett szívügyének tekintette a szülészeti oktatását.

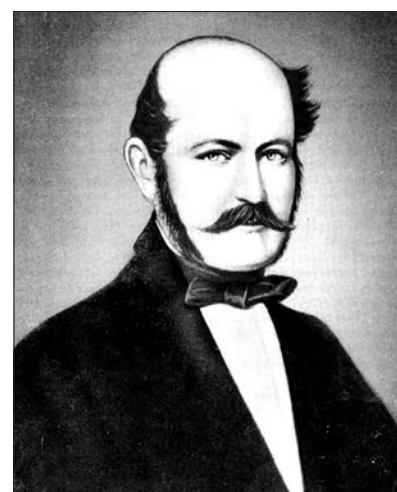
Családja hadbírónak szánta

Semmelweis Ignác Fülöp 1818. július 1-jén tíz testvér közül ötödikként született a tabáni Meindl-házban (Palota, majd Apród utca 1-3.) Semmelweis József fűszer-kiskereskedő és a sváb Müller Terézia gyermekeként. Középiskolai tanulmányait a székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnáziumban és a várbeli Egyetemi Katolikus Gimnáziumban végezte el kiváló eredményekkel, majd a Pesti Tudományegyetem két éves bölcsészeti kurzusára iratkozott be. 1837-ben apja akaratának engedelmességgel – aki hadbírónak szánta – a bécsi egyetem jogi karára jelentkezett, de még abban az évben átiratkozott az orvosi karra. Ebben nagy szerepet játszott, hogy medikusokkal lakott együtt, akiknek tanulmányai inkább lekötötték érdeklődését, mint a jogtudomány. Az orvosi egyetemet Bécsben és Pesten végezte, orvosdoktori diplomáját 1844-ben Bécsben a *Tractatus de Vita Plantarum* című botanikai doktori értekezésével szerezte, majd még abban az évben szülészmesteri, 1845-ben pedig sebészdoktori oklevelet kapott.

A felismerés – 1847

Semmelweis 1846-ban tanársegédi állást nyert el a bécsi közkórház (Allgemeines Krankenhaus) szülészeti osztályán, ahol az 1840-es évek elején volt olyan hónap, hogy a szülő nők 30 százaléka halt meg gyermekágyi lázban. Miután azonban elválasztották a medikus- és a bábaképzés gyakorlatát, a számokban különbség alakult ki. Ahol a medikusok működtek, átlagosan közel tíz százalékos volt a halálozási arány, míg a bábák osztályán 3,3. Semmelweis a boncasztalon kereste a választ, hiszen korábban dolgozott a korszak egyik leghíresebb kórboncnoka, *Karl Rokitansky* mellett. A végső megoldást barátja, *Jakob Kolletschka* kórboncnok halála adta, aki halála előtt boncolás közben megsértette a kezét. Semmelweis a boncolási jegyzőkönyvben fedezte fel, hogy barátja és a fiatal anyák testében ugyanazok az elváltozások alakultak ki. Világossá vált számára, hogy a gyermekágyi láz hátterében az áll, hogy az orvosok boncolás

után kézfertőtlenítés nélkül mennek át a szülészeti osztályra, és ott fertőtlenítetlen kézzel vizsgálják a várandós nőket. Semmelweis a halál okozóját tehát a hullaméregben, a bomlott szerves anyagokban vélte felfedezni. Később arra is rájött, hogy nemcsak a boncolás után, hanem a betegvizsgálatok között is kezet kell mosni.

Semmelweis Ignác

A megoldás – klórmentes kézmosás

Semmelweis több vegyszer kipróbálása után 1847 májusában a klórmentes választotta fertőtlenítőszernek, amelyből 1 uncia (35 g) mennyiséget adott 2 libra (840 g) vízhez, tehát 4 százalékos folyadékkal fertőtlenítette a kezeket. A kezet előzetes, körömkefével való szappanos dörzsölés után kellett még fertőtleníteni, amely során az erős lúghatás érvényesült. A lúg a bőrfelület szappan által el nem távolított zsírrétegét és egyben a felhám elszarusodott keratinrétegét is feloldotta, s ezért vált kb. 4–5 perces kézmosás után sikamlóssá a bőr. A klórmentes hatásának köszönhetően a bőrredőkben, bőrrepedésekben maradt szennyeződések, mikroorganizmusok is elpusztultak. Semmelweis már a bécsi osztályon kötelezte az orvosokat, orvostanhallgatókat és az ápolószemélyzetet a klóros kézmosásra, ám intézkedései rendkívül népszerűtlenek voltak. A procedúra hosszadalmas és kellemetlen volt, mivel a vizsgálatok előtt és után egyaránt el kellett végezni a fertőtlenítést a szappannal és körömkefével történt alapos dörzsölés után, a lúg pedig kimarhatta a kéz bőrét, gyulladást és berepedést okozva.

Semmelweis kollégái a statisztikai bizonyítékokat egyszerűen nem vették komolyan, annak ellenére sem, hogy rendelkezései nyomán a gyermekágyi lázban elhaltak aránya az orvosok szülészeti osztályán kisebb lett, mint a bábákén.

Semmelweis Utasítványa

Semmelweis Ignác 1851-ben fizetés nélküli tiszteletbeli főorvosként átvette a Pest város közkórházaként funkcionáló Szent Rókus Kórház szülészeti osztályát, majd 1855-ben nyerte el a pesti szülészeti tanszék (a mai Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika Baross utcai részlegének elődje) vezetését. Híres, 1861. május 27-én kelt Utasítványát már ebben a minőségében függesztette ki az akkor már a Kunewalder-házba átköltözött klinika valamennyi ajtájára. Ebben elrendelte a klóros vízzel való kézmosást a szülő nők vizsgálata előtt. „A gyermek-ágyi láz legnagyobb részben akint származik, hogy tanuló és tanulónők szétbomlott állati anyaggal bemocsokolt ujjal vizsgálják a szülőnőket... Ennek következtében oly orvosok, kik hullával vagy a fennemlített kóresetekkel foglalkoznak, a gyakorlati szülészetre fel nem vehetők...” – írja az Utasítványban, mely teljes címe: *Utasítvány a pesti m. k. egyetemi, szülészeti kórodán tanuló és tanulónők részére, a gyermek ágyi-láz elhárítása végett*. Munkásságával 0,85 százalékra szorította le a kórházban gyermekágyi láz következtében elhunytak arányát.

Semmelweis tudományos tevékenysége

Felfedezését és az aszeptikus eljárással elért eredményeit csak barátai hosszas unszolására, évekkel

Utasítvány

a pesti m. k. egyetemi, szülészeti kórodán tanuló és tanulónők részére, a gyermek ágyi-láz elhárítása végett.

A gyermek ágyi-láz legnagyobb részben akint származik, hogy tanuló és tanulónők szétbomlott állati anyaggal bemocsokolt ujjal vizsgálják a szülőnőket. Az ujjak illetően bemocsokolása történik, ha a vizsgálók rohadt hullával, bomlott állati anyaggal teremt gyermek-ágyasokkal foglalkoznak, vagy az orvos-sebészeti kórodák, nő-gyógyászati kórodákon hason-teremlyű kóreseteket kezelnek.

Ennek következtében oly orvosok, kik hullával, vagy a fennemlített kóresetekkel foglalkoznak, a gyakorlati szülészetre fel nem vehetők, ilyenek p. o. a leíró és kör-boncztan segédei, a sebészeti kórodák és osztályok segéd-orvosai, a mütő növedékek stb.

A gyakorlati szülészeti-tanuló és talnuónők kötelezetnek, minden vizsgálat előtt és után, kezeiket a szülteremben kihelyezett chlor-olvadékban ad-dig mosni, míg azok síkamlóssá nem váltak.

A mosások nem kellő teljesítési a szülészeti tanfolyamról tiltatnak. Miatán a szülészek és szülésznek magán-gyakorlataikban el nem kerülhetik, hogy bomlott anyagot szolgáltató betegekkel érintkezésbe ne jöjjenek, azért nekik szoroson javaltatik, hogy minden szül-vizsgálat előtt s után kezeiket chlor-olvadékban szorgosan megmosassák, nehogy ennek elmulasztása által a gyermekágyi-láz kitérőre okot adjanak.

Pest, május 27-én, 1861.

Semmelweis Ignác,
egyetemi szülészeti tansz.

Semmelweis utasítása a kézmosásról, 1861

Semmelweis szülőháza

megelőzése). Ebben az 1847 és 1861 közötti tanulmányait összegzi. A könyv megjelenése után Semmelweis maga küldött el egy példányt a magyarországi helytartótanácsnak, ők a pesti egyetem orvoskarának a véleményét kérték, így lett hivatalos utasítás az, hogy Semmelweis javaslatát be kell építeni a kórházi gyakorlatba. A legfőbb magyar kormányhatóság, a Helytartótanács 1862. szeptember 1-jén körrendeletet intézett az összes törvényhatósághoz Semmelweis szabályainak bevezetése érdekében. Ezután 1861-ben, majd 1862-ben jelent meg az orvoskollégáknak írt első és második nyílt levele németül. Újszerűségével és kiváltképp szenvedélyes hangvételével a hazai, de főként a külföldi szakma túlnyomó részének elutasítását és támadásait váltotta ki.

Semmelweis mint az úttörő sebészeti eljárások alkalmazója

Semmelweis Ignác nevéhez két, a szakirodalom által is jegyzett műtét fűződik: elsőként végzett Magyarországon eredményes ovariectomiát, gyulladáscsökkentő petefészek sikeres eltávolítását (1863-ban) és másodikként császármetszést (1857. március 19-én) élő nőn. A császármetszéshez első asszisztensként a kor egyik legnagyobb sebészét, professzortársát, Balassa Jánost kérte fel. A szülő nő egy 23 éves hajadon, szegény budai varrónő volt, aki angolkórban szenvedett, súlyosan deformált medencéje és végtagjai miatt hatéves koráig járni sem tudott. Terhességét titkolta. A műtét előtt megálapítást nyert, hogy farfekvéses halott magzatról van szó, a császármetszés mellett az anya életének megmentése érdekében döntött Semmelweis. Az anya a beavatkozást követően másnap elhunyt. Semmelweis műtétjének jelentőségére utal, hogy a következő császármetszésre csak hét év múlva került sor, és az első olyan hazai császármetszést, amely után az anya és gyermeke is életben maradt, 1890-ben végezte Tauffer Vilmos.

Folytatjuk

Forrás a: Semmelweis Egyetem honlapja
Wikipedia

Összeállította: fagy

A Lucian Blaga Elméleti Líceum hírei

Kirándulás Brüsszelbe

A téli szünetben iskolánk diákjai Brüsszelbe látogattak. Kolcsár Alfréd XII. osztályos diák szerint ez a kirándulás életre szóló emlék marad:

„Számomra a brüsszeli kirándulás nagy élmény volt, mivel meglátogattuk azokat a helyeket, ahonnan országunkat vezetik, például az Európai Parlamentet. A kiránduláson új barátokat szereztünk, közelebb kerültünk egymáshoz, jobban megismertük egymást. Megkóstolhattuk a csodálatos belga csokoládékat és a finom gofrit, Belgium nevezetes édességeit. Nem utolsósorban gyönyörű történelmi helyeket látogattunk meg, amelyek teljesen elbűvöltek minket. Hálásan köszönjük tanárainknak ezt a csodás lehetőséget. Ha lehetőségetek adódik részt venni egy ilyen programban, ajánlom figyelmetekbe, mert mindig megéri elmenni egy tanulmányi útra, ugyanis számos élménnyel gazdagodhatsz!”

Akcióban az Örökségünk őrei

A Lucian Blaga Elméleti Líceum diákjai idén is részt vesznek az Örökségünk őrei versenyen. Ezúttal a Farkasudvarházat „fogadták örökbe”. A diákok igyekeznek ismertetni a kiválasztott műemléket, ezért a megyei versenyre egy rövidfilmet

Örökségünk őrei

Szászrégen képviselője Olaszországban

készítettek, amelyből a versenyzőket is megismerhetjük. Továbbá interjúkat készítettek, információkat gyűjtöttek, és különböző tevékenységeket szerveztek a népművészeti múzeumban. Régi fényképekből kiállítást rendeztek, márciuskákat és virágokat készítettek a kisebb diákokkal együtt, különböző kreativitási versenyeket szerveztek, és egy új tölgyet ültettek egy kiszáradt szálfa

környékén.

Összeállította Székely Rozália tanárnő

Újabb díj, újabb elismerés – A Lucian Blaga Elméleti Líceum turisztika szakos csapata Olaszországban

Jesoloban (Velence körzetben) nemrég lezajlott a XIII. Nemzetközi Gyakorló Vállalatok Versenye, amelyre a Lucian Blaga Elméleti Líceum turisztika szakos csapata is jelentkezett. Az ott töltött három nap megannyi élménnyel, új barátságokkal és számos fejlődési lehetőséggel gazdagította a csapatot. A legkiemelkedőbb pillanatot egy újabb elismerés hozta el számukra: a Legjobb Külföldi Nemzetközi Stand díja.

Kirándulás Brüsszelbe

A verseny alatt nem csupán üzleti kapcsolatokat építettek ki, hanem számos nemzetközi barátságot is kötöttek, egyebek mellett spanyol, tiroli és természetesen olasz csapatokkal.

„Nagyszerű lehetőség volt ez a diákjainknak arra, hogy megmérettessék magukat a külföldi csapatokkal, és megtapasztalják a nemzetközi szintű versennyel járó munkát, készülődést, kitartást és örömet. Büszkék vagyunk rájuk! Megköszönjük a polgármesteri hivatalnak a támogatást, ami lehetővé tette a versenyen való részvételt” – nyilatkozta Nagy Imre László tanár.

A csapat tagjaként Györgyike Noémi XII. osztályos, turisztika szakos tanuló is részt vett a versenyen: „Számomra ez a verseny Olaszországban egy rendkívüli élmény volt, amely során sokat tanultam. Jobb lett a nyelvtudásom, és jó volt kilépni a komfortzónámból. Ugyanakkor nagyon örülök a csapatunk teljesítményének és a nyereménynek, amivel hazatértünk. A verseny utáni tanulmányi út megmutatta nekem, hogy mennyire

gyönyörű Olaszország, és sokat tanultam az ország történelméről is.”

A különböző kultúrák találkozása inspiráló volt a részt vevő diákok számára, és lehetőséget adott nekik arra, hogy új megközelítéseket sajátítsanak el, illetve tapasztalatokat cseréljenek.

A szászrégeniek díjnyertes standja – az innovatív megközelítés, a kreatív prezentáció, az egyedi termékek bemutatása – kiemelkedett a verseny mezőnyéből, és meggyőzte a zsűrit a csapat kiváló teljesítményéről.

„Örömmel tölt el, hogy Szászrégent képviselhettük a versenyen, és elkötelezték magukat velünk szemben, hogy továbbra is elősegítsék a következő generációk fejlődését, és öregbítsék a város hírnevét határon innen és túl, a nemzetközi porondokon is. Köszönjük mindazoknak, akik támogattak minket ezen az úton, és ígérjük, hogy a jövőben is megteszünk mindent annak érdekében, hogy diákjaink eredményesek legyenek elméleti, de főleg gyakorlati szinten.”

REICHENBERGER IRINGÓ tanár

Hírek a Petru Maior Líceumból

Lengyel barátainknál

Az 1200 km-re levő Gorzów Wielkopolskiban töltött hét nap alatt a Petru Maior Líceum tizenegy XI.B osztályos diákja bepillantást nyert a lengyel iskolai rendszerbe, és megkóstolta a lengyel konyha hagyományos fogásait. A fiatalok bejárták a várost és környékét, és megtapasztalták, milyen eltölteni egy hetet egy idegen családnál, ahol az angol nyelv ismerete sem garantálja a gördülékeny kommunikációt.

A tanulók meggyőződhetnek a lengyel diákok, illetve családok vendégszeretetéről, a gazdag, változatos programok alatt pedig össze is barátkoztak az addig csak levelekből ismert diákokkal. Már tervezik a programokat arra az őszi hétre, amikor a lengyel diákok látogatnak el hozzájuk.

Döntőben A négy kalandor

Leleményes feladatok, érdekes programok és egy csodálatos színházi előadás várta A négy kalandort a Bölcs diákok interdiszciplináris verseny országos szakaszán Kolozsváron. A „kalandorok” ismét megcsillog-

A négy kalandor

tatták tudásukat, és bebizonyították összefogásukat a csapatmunkában.

Második dicséretet kaptak, 5. helyezést értek el, emellett egy egyhetes nyári táborozást is nyertek Erdélyben a többi csapattal együtt.

Ezután jött a hír, miszerint az első öt csapat májusban újra összecsap egy televíziós fináléban, ahol kecsegtető nyeremények is várják őket.

Forrás: a Petru Maior Líceum honlapja

FAGY

1848 – Egyenlőség, szabadság, testvériség!

Március 15-én a régeni Humana Regun és a ForMove Egyesület szervezésében az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékeztünk Szászrégenben. Az 1848 – Egyenlőség! Szabadság! Testvériség! című előadáson fellépett a helyi Csim-Bumm gyermekszínjátszó csoport, a Piccolino gyermekkórus furulyazenekara, a Járom néptáncsoport közép- és nagycsoportja, a Népszínház Kemény János Társulata, valamint a marosfelfalusi Biborka Néptáncgyűttes középcsoportja. Énekelt Kolcsár Beáta, Géczy Eszter és Crisan Astrid Jördis. A megemlékezésnek a helyi Eugen Nicoară művelődési ház nagyterme adott otthont. Az előadás játékonysági jellegű volt, az adományokat a Máncz János Alapítvány és a legjobb tanulmányi eredményeket elért szászrégeni magyar diákok támogatására ajánlották fel a szervezők.

Crisan Astrid Jördis egy Kossuth-nótával indította az előadást, majd Fábíán Gizella műsorvezető Petőfi Sándor *Kemény szél fúj* című versével köszöntötte az ünnepelni, emlékezni vágyókat.

Ezt követően Márk Endre, városunk polgármestere, az RMDSZ szászrégeni szervezetének elnöke üdvözölte a jelenlevőket.

A fellépőkről

A Piccolino gyermekkórus 2006 szeptemberében alakult, a furulyával azonban már 2005-ben elkezdtek ismerkedni a szászrégeni református gyülekezetben. A kórusvezetők a mai világ bőséges kínálata mellett próbálják gyermekeinknek megtanítani és ezáltal megszerettetni velük a kóruséneklést és a furulyát. Szeretnék, ha minél több gyerek megtapasztalná az együtténeklés és -muzsikálás örömét, ugyanakkor közösséggé formálódva a megmaradásunkat erősítené.

A meghívásnak eleget téve a következő műsorral készültek: *Ima a hazáért* – ismeretlen szerző; *Édesanyánk, szülőföldünk* – Kozma Mátyás; *Ó, nagy kerek kék ég* – Balassi Bálint; *Ötödik tánc a hatodon* – Deák Endre; *Pajkos tánc* – Deák Endre; *Kell még egy szó* – furulyazenekarra átírta Ördög Tímea Stefánia és Ördög Ödön. Karvezető Banga Gáspár Attila.

Piccolino furulyazenekar

A Csim-Bumm színjátszói

Föl, föl, vitézek a csatára volt a címe a Csim-Bumm gyermekszínjátszó csoport verses-zenés összeállításának. Néhány kevésbé ismert '48-as verset is hallhattunk Szepsy Eleonóra, Donászy Magda, Mentovics Éva, Simai Mihály, Orgoványi Anikó tollából. A zenei összeállítás Géczy Jancsi munkája. Rendezte Fábíán András, a csoport vezetője.

A marosfelfalusi Biborka Néptáncgyűttes középcsoportja az 1848-49-es forradalom és szabadságharc lelkületét érzékeltette a *Föltámadott a tenger* című táncjátékban. A műsor alatt Petőfi Sándor azonos című versének üzenete a néptánc autentikus és stilizált elemeinek segítségével jutott kifejezésre, a felbőszült tengert párhuzamba állítva a feldühödött nép indulatával. Oktató Duka Szabolcs, a Maros Művészegyüttes táncosa. A műsort Kovács János koreográfus rendezte.

Márciusi sóhaj címen mutatott be táncjátékot a szászrégeni Közép-Járom néptáncsoport. A koreográfia a márciusi ifjak forradalmi szellemét idézte fel, meg elevenítve a forradalom ifjú szónokainak elszántságát, bátorságát és önfeláldozó hazaszeretétét. Táncoktató és koreográfus: Simon Szabolcs.

Két nagyon fiatal és tehetséges kislány is fellépett.

Elsőnek **Crisan Astrid Jördis** az *Ég és föld között* című dalt adta elő. A zenei összeállítás Géczi Jancsi munkája. Astrid március 11-én töltötte a nyolcadik életévét. Isten éltesse! Két éve – 6 éves korától - a Csim-Bumm gyermekszínházi csoport tagja. Jár a Piccolino furulyazenekarba és kórusba, a Báborka néptánc csoport tagja, hegedülni tanul, Marosvásárhelyen népdaloktatáson vesz részt.

A következő fellépő **Géczi Eszter** volt, az Alexandru Ceușianu Általános Iskola V. osztályos diákja. Kiváló tanulmányi eredményei mellett énekel a Piccolino kórusban, ugyanott furulyázik, gitározni jár és a Matei Corvinus Kollégium hallgatója is, ahol tudományos kérdéseket boncolgatnak. Az előadásban *Himnusz-töredék* című dalt adta elő. Zenei összeállítás: Géczi Jancsi.

1848 – Egyenlőség, szabadság, testvériség! – ezzel a címmel mutatott be a **Szászrégeni Népszínház Kemény János Társulata** verses-zenés összeállítást Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály, Pete László Miklós, M. Laurens, Bódai-Soós Judit, Vajda János és Szepesi Zsuzsanna alkotásaiból. Zenei összeállítás: Géczi Jancsi, a műsort rendezte Fábíán András, a csoport vezetője.

Előadásunk utolsó fellépőjeként a szászrégeni **Járom nagy néptánc csoportja** a *Nemzeti Dal* című táncjátékot mutatta be. A tematikus koreográfia felidézte

Kemény János Társulat

A Járom nagycsoportja

az 1848-as forradalom kitörését és egyik legnagyobb magyar forradalmárunk, nemzeti hősünk, Petőfi Sándor életmozzanatait. Koreográfus és táncoktató: Simon Szabolcs.

Az előadásban, amely himnuszaink eléneklésével zárult, nagyon sok fiatal lépett közönség elé. Ez azt bizonyítja, hogy van utánpótlás, vannak, akik biztosítsák a jövőt. Büszkén, erős hittel, magyarként akarunk élni és dolgozni itt, a Kárpát-medencében, mert ez a mi otthonunk. Ezt tettük századokon át, itt minden a mi kezünk nyomát viseli. Dolgoztunk, és ezután is dolgozni akarunk, de nem hiába. Ma nemcsak emlékezni, hanem cselekedni is kell. Jobb jövőt remélni ma már nem elég, a reménykedésből nem élünk meg. Szívós munkára van szükség, elkötelezett, céltudatos munkára. Ezek a fiatalok képesek rá.

Hisszük, hogy képesek vagyunk rá! Hisszük, hogy helyünk van a világon, hogy a magyarság – esze, becsülete és tehetsége révén – az emberiség közös kincsét gyarapíthatja!

Mi kell ahhoz, hogy ez a hit, ez a vágy valósággá váljon? Nem kell több, csak ami 1848. *12 pontjában* is benne van: egyenlőség, szabadság, testvériség!”

Adja Isten, hogy így legyen!

Báborka

A Járom középcsoportja

Tavaszi néptánc-találkozó

Március 22-én **Tavaszi néptánc-találkozó** címmel szerveztek néptánc-előadást a szászrégeni Eugen Nicoară művelődési házban tevékenykedő Járom néptáncsoportok. A rendezvényt Szászrégen polgármesteri hivatala, az Eugen Nicoară Művelődési Ház, a ForMove Egyesület, a Hanna Hagyományörző Műhely, a Folk Egyesület, a Bethlen Gábor Alap és a Csoóri Sándor Alap támogatta. Az előadásnak karitatív jellege is volt, az adományokat a következő néptánc-találkozók megszervezésére és a csoportok támogatására használják fel.

A műsorvezető köszöntő szavai után **Márk Endre**, Szászrégen polgármestere üdvözölte a jelenlevőket. Elmondta, hogy ő is ennek a nagy „táncos családnak” a tagja, hiszen nemcsak a gyermekei táncolnak a Járom utánpótláscsoportjában, hanem ő is hetente táncol a családosokéban. Az előljáró köszönetet mondott a táncoktatóknak, a gyerekeknek és a szülőknek a néptáncmozgalom támogatásáért. Külön elismerés illeti **Simon Szabolcs**ot, aki több csoport táncoktatója – mondta egyebek mellett a polgármester.

A rendezvényen kilenc csoport lépett közönség elé.

Az első fellépő az **Apró Járom** volt. A csoportot óvodások, nulladik, első és második osztályosok alkotják. Nyárádmonti és somogyi táncalapokat mutattak be. Csoportvezetők: **Simon Melinda** és **Fábián András**; néptáncoktató **Simon Szabolcs**.

Az **Alexandru Ceușianu Általános Iskola** és a **Petru Maior középiskola** előkészítő osztályos diákjai pozsonyi

A Járom utánpótláscsoportja

és moldvai táncokat adtak elő. Csoportvezetők: **Fokt Emőke** és **Kiss-Miki Melinda** tanítónők; néptáncoktató **Simon Szabolcs**.

A **Petru Maior középiskola** I., II. és III. osztályos táncosai széki táncokat adtak elő. Csoportvezetők: **Barta Kinga**, **Suba Kinga** és **Biró Lilla** tanítónők; táncoktató **Simon Szabolcs**.

Az **Alexandru Ceușianu Általános Iskola** II. és III. osztályos csoportjait **Asztalos Tünde** és **Ujlaki Eunika** tanítónők vezetik. Somogyi ugrós és botos táncokat mutattak be. Táncoktatójuk **Simon Szabolcs**.

A **Petru Maior középiskola** negyedik osztályos diákjai nyárádmonti táncokat jártak. Csoportvezetőjük **Kiss Dána** tanítónő; táncoktató **Simon Szabolcs**.

Az **Alexandru Ceușianu középiskola** negyedikesei is színpadra léptek. Műsorukban felsíki táncok szerepeltek. A csoportot **Dénes Réka** tanítónő vezeti; táncoktató **Simon Szabolcs**.

A rendezvényen nyárádmonti táncal a marosvásárhelyi **Bolyai Farkas Elméleti Líceum** V. osztályos csoportja is fellépett. Táncoktatójuk **Simon Szabolcs**.

Tudtátok-e, hogy **Disznajón** van pettyes tulipán? Van ám! És táncolni is tud. A disznajói **Pettyes Tulipán** vajdaszentiványi táncrendet adott elő. Csoportvezetőjük **Nagy Enikő**, a néptáncot **Nagy Győző**, a szászrégeni **Nagy Járom** néptáncsoport fiatal, tehetséges táncosa oktatja.

A rendezvényt egy szászrégeni csoport zárta. A **Járom utánpótláscsoportja** széki táncokat

Telt ház

→ mutatott be. Csoportvezető Simon Melinda és Fábíán András, néptáncoktató Simon Szabolcs.

A néptánc tanítása hatékonyan járul hozzá a magyarságtudat erősítéséhez, ugyanakkor közvetlen tapasztalat, élmény által teszi fogékonyvá a tanulókat a szomszédos – esetleg távolabbi – népek hagyományai, kultúrája iránt.

Az iskolákban a néptáncoktatás az identitásörzés egyik alapvető eszköze lehet. A tánc tanítása fejleszti a ritmusérzékenységet, a térérzékelést, javítja a testtartást és a mozgáskoordinációt, ami a mindennapi élet számos területén fontos a diákok számára. Hozzájárul az egészség megőrzéséhez, nyitottabbá tesz a társas kap-

csolatok kialakítására: együttműködésre, alkalmazkodásra, a másik nem, személy, csoport elfogadására és megbecsülésére ösztönöz.

Az iskolai táncoktatás ugyanakkor lehetőséget ad a diákoknak arra, hogy bekapcsolódjanak a táncos kulturális életbe: a tánc- és mozgásművészet értő befogadóivá, a táncos szórakozás (táncszínházak, táncos szórakozóhelyek) aktív résztvevőivé formálja őket.

Elegendő érv van tehát amellett, hogy tanítsuk és megszeretessük a néptáncot a gyermekekkel, fiatalokkal. Ez a mi célunk is, a Járom néptánc csoportok oktatóinak és a Vajdaszentiványon működő Hanna Hagyományörző Műhelynek a törekvése.

SIMON MELINDA, FÁBÍÁN ANDRÁS GY.

Élethűség

A **Luc mente kulturális csoport** *Élethűség* címmel egy igazi magyar szokást, a lakodalmat elevenítette fel február 13-án, húshagyókedden este a beresztelki kultúrotthonban.

Népi hagyományaink egyik fontos eseménye volt a lakodalom. Ehhez ragaszkodni kegyelet, a szív dolga és kötelesség. Elődeink szertartásosabban, színesebben élték meg ezt az életbe vágóan fontos eseményt. Azért, hogy a szeretet és lelkesedés ne haljon ki a következő

Luc mente

nemzedékekből sem, megpróbáltuk felidézni a falunk ezt a régi szokását. Amíg még megvannak nagyszüleink régi viseletei, bútordarabjai, kézimunkái és egyéb kellei, kötelességünk ápolni, megőrizni e nemes hagyományokat.

Nem vagyunk a néprajz szakértői, csak falunk múltjához szeretnénk hűségesek lenni azért, hogy a mai generáció is ízelítőt kapjon ezekből a hátrahagyott kincsekből. Őseinktől tudjuk, hogy régen húshagyókedden tartották a böjt előtti utolsó lakodalmat. Ebből a lakodalmából mutattunk be mi is néhány szokást. Szép számban összegyűlt, lelkes embereknek köszönhetően

tudtuk színpadra állítani ezt az előadást. Nagyon szép és felejthetetlen volt mindannyiunk számára. Népes közönség gyűlt össze az eseményre, és a sok taps azt jelezte, hogy mindenkinek tetszett, amit látott, ez biztatást, bátorítást ad a folytatáshoz. Az előadást bál követte a Csillag

zenekarral, amelynek hegedűse, *Virginás Árpád* több alkalommal közreműködött már a fellépéseinken. Köszönjük önzetlen segítségét.

Köszönet illesse a támogatásért *Deák*

Attila polgármester urat és mindenkit, aki segített abban, hogy megvalósuljon ez az előadás. Külön köszönet jár a lakodalom két főszereplőjének – a menyasszonynak, *Medve Noéminek* és a vőlegénynek, *Kolcsár Lehelnek* – alázatos és kitartó munkájukért. Nagy-nagy köszönet illesse a lelkes csapatot, a Luc mente kulturális csoport tagjait, akik a mindennapi elfoglaltságuk mellett, fáradtságot nem ismerve vállalták ezt a nemes feladatot. Kívánunk mindenkinek kitartást, erőt, egészséget és további sikeres, szép előadásokat.

Albert Anna-Mária és Bakos Mária, a csoport vezetői

Röviden

• **Körforgalom** - A Kaufland bejáratánál átmenetileg egy körforgalmat alakítottak ki, hogy fel szabadítsák a forgalmat, és kétsávosra bővítették a város felé vezető utat.

• **Selfpay terminált helyeztek a polgármesteri hivatal előcsarnokába** – A Selfpay segítségével a helyi adókon és illetékeken kívül több mint 120 szolgáltatónak a számláit fizethetjük ki mindössze néhány érintéssel. A Selfpay egyszerű, gyors és biztonságos fizetési megoldás sorban állás és mindenféle előzetes programálás nélkül.

• **Meglátogatott az egészségügyi miniszter** – Március 11-én Alexandru Rafila egészségügyi miniszter látogatta meg a szászrégeni városi kórházat. A tárcavezető

Alexandru Rafila a régi kórházban szemügyre vette az elmúlt három és fél év jelentős befektetéseit és fejlesztéseit. Egyebek mellett egy új kórház finanszírozásának lehetőségéről is szó esett.

Selfpay terminál

• **Ilie Frandăş emlékére** – Ilie Frandăş emlékére könyvbemutatónak adott otthont a városi könyvtár. Felidéztek az író életének és

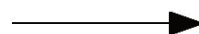
munkásságának fontosabb mozzanatait, és feleségének átadták az író post mortem díszpolgári kitüntetését.

• **Virágvásár** - Március 6-8. között idén is megtartották a városközpontban a nőnapra virágvásárt.

• **Korszerű körülmények** - Vége fele járnak a Petru Maior Középiskola B épületének felújítási munkálatai.

Körforgalom a Kaufland bejáratánál

→
Hamarosan jól felszerelt, korszerű oktatási intézményben tanulhatnak a gyerekek.

• **Drogellenes kampány** – Március 18–22. között került sor a *High or Alive* drogellenes kampányra, amelynek célja reményt és segítséget nyújtani a tragikus drogfogyasztás megelőzésében, megfékezésében. Az egyhetes előadásorozaton több mint 3.000 diák vett részt.

Ilie Frandăș emlékére

Szépül a központi park

Drogellenes kampány

• **Kívül-belül teljesen felújították a 3-as számú napközi otthont.**

Forrásanyag: Márk Endre, Szászrégen polgármesteri hivatala, Gál Előd, Fábíán András, Régenvidék Magyar Közössége közösségi oldalai.

Összeállította: FAGY

A felújított 3. sz. napközi otthon

Az őstojástól húsvétig Könyvbemutató a DIO Házban

A szászrégeni Kemény János Művelődési Társaság szervezésében március 20-án könyvbemutatónak adott otthont a DIO Ház. A vendéget Bőjte Lídia, a művelődési társaság elnöke köszöntötte, majd röviden ecsetelte életét és munkásságát.

Fűrészelt anyanyelv, Teneked ostort verecseltem..., *A magyar úrihímezés helye a nemzeti értéktárban* című kötetek rövid ismertetése után a szerző, Kissné Portik Irén *Az őstojástól húsvétig* című kötetét mutatta be.

Egyszerű és nagyszerű előadásával elkápráztatta szülővárosa kultúradelvelő közönségét. *Az őstojástól húsvétig* című vetített képes előadás végigvezetett miniket az életet adó csoda, a tojás valós, ugyanakkor mesés kultúrtörténeti fejezetein. Az alaposan dokumentált ismeretek, a hímes tojás jelrendszerének feltárása, kódolt üzeneteinek megfejtése elbűvölte a régeni közönséget. Méltó hangolódás volt ez a húsvéti ünnepkörre.

„A legszebb húsvéti ajándék a hímes tojás, a legtar-
talmasabb pedig a frissen megjelent *Az őstojástól húsvétig* című kötet, a tojás kultúrtörténeti monográfiája. Az 1400 hímes tojás fotója mellett a tojás misztériumának 60.000 éves ásatási leletét, közel 200 mítoszt, legendát, eposzt ismerhetünk meg, amelyekben a világ a tojásból ered.

Első ízben öleli fel a kötet a tojás misztikáját a születéstől a halálig, szerepét a táplálkozásban, a népgyógyászatban, a mágiában, fontosságát a népek kultúrájában. A húsvéti tojás pogány jelképtára is sok újdonságot tartogat. Ezt a könyvet nem fogja olvasatlanul a polcra tenni, a húsvéti előkészületek idején még dédunokái is lapozni fogják – hangzott el a könyvbemutatón.”

Kissné Portik Irén néprajzkutató, szakíró, szakoktató, idegenvezető, táborszervező- és vezető, hogy csak

Ismét telt ház volt

Kissné Portik Irén és Bőjte Lídia

a leggyakoribb tevékenységi területeit említsük. Munkásságáért több elismerésben, kitüntetésben részesült.

2000. Marosvásárhely – az önkéntesség jegyében végzett néprajzi tevékenységéért az *Aszalós János díjat* kapta meg; 2002 – *A Kossuth Lajos a magyar nép tudatában* című könyve elnyerte a *Magyar Internetes Társaság I. díját*. Néprajzi munkásságáért 2005. január 22-én Budapesten a *Magyar Kultúra Lovagja* lett. 2014. október 23-án népnevelő és néprajzi munkásságáért a *Magyar Köztársasági Érdemrend Aranyfokozatát* vehette át Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusán. 2019. március 18-án a *Magyar Művészeti Akadémia köztestületi tagjává* választották. 2019. december 5-én *Gyergyószentmiklós megyei jogú város díszpolgára* lett. 2021. február 18-án a *Local Cultural Flavours Interreg Europe* projektben részt vevő nyolc kelet-európai ország 42 értékpontot emelt ki, köztük a *Szépnyám szötte, dédanyám varrta és hímezte* című kötetét is, ami akkor bekerült a Székelyföld, Hargita megye, mi több, az Európai Unió értéktárába. Legutóbb 2022. december 8-án *Hargita Megyéért* díjjal tüntették ki.

Kissné Portik Irén Szászrégen született, jelenleg Gyergyószentmiklóson él. Matematikatanárnak készült, de végül váltott, néprajzkutató lett. Debrecenben néprajzi, majd antropológiai tanulmányokat végzett a Kossuth Lajos Tudományegyetemen. Osztályfőnöke szerint „a legboldogabb ember az, akinek a legtöbb dolga van a világon”. Életét végigkísérte Antal Gusztáv lelképásztor tanítása: „Csak azt az életet érdemes élni, amit másokért élünk”. Kissné Portik Irén „azt az életet éli”. Köszönjük eddigi munkáját, köszönjük a tartalmas könyvbemutatót.

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Egy letűnt kor anekdotái (13.)

„Így irtok én”

Dietrichstein, a hirdetéseiről ismert cíanozó (lakás cíanozása – féregtelenítése) ötven koronát ígért Karinthy Frigyesnek, ha kieszeli számára valami elmés reklámot. Akkor született meg az első sláger: „Shakespeare drámát – Dietrichstein poloskát irt”.

Aztán jött a második – mondhatnám, klasszikus – reklám: „Dietrichstein: így irtok én!” Nos ez az úr mindennapi vendége volt a New York kávéháznak. Egy szép őszi napon szerencséje volt: megszólította Nagy Endre. Érdeklődött, mennyibe kerülne lakásának cíanozása.

– Önnek semmibe. Boldogan vállalom ingyen.

– Ingyen nem fogadom el – mondta Nagy Endre.

– Hát jó – felelte Dietrichstein –, akkor lenne egy méltányos ajánlatom. Én cíanozom a lakását, és ellenérték fejében legyünk pertu!

A perfid ajánlat még a meglepő fordulatokhoz szokott konferansziét is gondolkodóba ejtette.

– Hát ezen még gondolkozom – mondta savanyú mosollyal.

Elmúlt egy hét, de Nagy Endre nem nyilatkozott, Dietrichstein végül is nem bírta tovább:

– Mit határozott, direktor úr?

– Oh, már nem aktuális. Már cíanozott nálam Kónya. (Ez volt Dietrichstein legismertebb ellenlábas.)

A cíanozás nagymestere elsápadt:

– Nem értem. Én ingyen akartam megcsinálni, és ön mégis a konkurenciánál dolgoztat drága pénzért.

– Téved. Pontosan úgy állapodtam meg vele, mint magával.

– És miért, uram, miért?

– Mert Kónyával félévenként egyszer találkozom, magával meg minden nap.

„Hulló falevél”

Sok zeneszerző merít innen is, onnan is. A derék Zerkovitz Bélát, a pesti utca derék és melegszívű dalosát például – nem is alapos indokkal – Lopkovitznak csúfolták. Most, mikor hanglemezek, rádióban, szanzonesteken no meg a színházakban egyre sűrűbben hangzanak fel a régi Zerkovitz-slágerek, valahogy úgy tűnik, hogy annak idején egy kicsit eltékoztunk ezt az áldott tehetségű nagyvárosi trubadúrt. Egy kicsit nagyon is elhittük a *Lopkovitzot*, és nem figyeltünk eléggé friss eredetiségére. Nagy Endre tanú rá, hogy ez mennyire így volt.

Mikor Nagy Endre 1913-ban átadta a kisszínházat Medgyaszay Vilmának, elköltözött Franciaországba. A Párizs környéki Enghienben telepedett le, és az ódon francia kisváros többi lakójával együtt szorgalmasan eljárt a tóparti pavilon teraszára, ahol abszintot szürcsölgetve hallgatta a szimfonikus zenekar játékát. Mindjárt az első délután ismerős dallamra neszelt fel – írja párizsi visszaemlékezéseiben. A szimfonikus zenekar szélesen hömpölygő zúgásában Zerkovitz Béla *Hulló falevél* című dalának dallamai bujkáltak, nem is bujkáltak, hanem szemérmetlen magamutogatással tárulkoztak ki. A *Hulló falevél*, amely suttogva beszélt, abban az időben a legelterjedtebb hazai sláger volt. Nagy Endrének, mint minden pesti szakmájabelinek, már a könyökén jött ki. Tévedés kizárva. Az író-konferansziében felágaskodott a riporter-paripa. Most

Zerkovitz Béla

kiderül, hogy honnan „szerezte” Zerkovitz a híres nótát. Gyorsan, gyorsan, egy műsort, hadd tudjuk meg az igazat! Hamarosan a kezében volt a nyomtatott műsor, és mint kártyás az adut, lassan guberálta ki a keresett műsorszámot. Bizet és Saint-Saëns közé ékelve találta meg, és a teljes címe így állott lenyomatva a francia szimfonikus zenekar műsorában: „B. Zerkovitz: *Feuilles mourantes*” (*Hulló falevél*)...

Amit odahaza cafattá koptatott az utca, sóhajtott fel Nagy Endre, azt itt a zeneművészet áhítatos alkotásai közé illesztette a párizsi szimfonikus zenekar... Az író nagyon szégyellte magát, és vezeklésül azon nyomban egy anzikszot (tájképes levelezőlap) írt Zerkovitznak.

KULTIKA - A Romániai Magyar
Kereszténydemokrata Mozgalom
Kiadványa
Nagyvárad, 2021. december, II. évfolyam, 4. szám

Értékes tulajdon

Megmostam a biciklimet, kicsit beolajoztam a láncot és a fogaskereket, hogy ne nyikorogjon (annyira), elvittem az ócskapiacra. Az volt a szándékom, hogy eladom. Nem tudtam, mit veszek a pénzen, de ötletem volt elég.

Álldogálok a bicikli mellett, több az érdeklődő, nézegetik, de nem veszik meg.

Egy karvalyorrú azt mondja, kellene neki, pénze nincs, de ad cserébe egy régi dupla kazettás kazettoaft. Mérlegelek, majd beleegyezem a cserébe, arra gondolván, ha nem tudom eladni a kazettoaft, nekem is jó lesz, hiszen sok régi kazettám ott porosodik a szekrény tetején.

Árulom a kazettoaft, valaki megemlíti, hogy gye-rekktorától ilyen zenedobozra vágyik, sajnos nincs pénze, de adna helyette egy fehér-fekete sporttévét (biztos is-

merik, az a fajta, amivel még apáinkkal vonultunk ki a hegyre, hogy a '86-os futball-világbajnokságot nézhessük egy-egy magasabb fa tetején, a tévérő miatt). Cserélünk, már van tévém. Meglátja a tévét egy ismerősöm, és már cserélünk is, kapok egy videórekordert és tíz videókazettát. Ezeket elcserélem egy DVD-lejátszóra, azt egy háromfázisú motorra, azt meg egy gyönyörű karórára. Az óráért kapok három farmernadrágot, azokért hat karton cigarettát. Habár nem dohányzom már nagyon rég, de úgy látszik, hat karton cigarettával fogok hazamenni. Ekkor újra felfedez a karvalyorrú, elmondja, hogy ő mekkora dohányos, és elcserélné a biciklit a cigarettáért.

Jóleső érzéssel hajtok haza a biciklimen. Mennyi mindenem volt egy nap alatt. Azt hiszem, jövő hét végén megint megyek piacolni, hiszen az én biciklim nagyon sokat ér!

Cseke P. Péter színész (1974, Marosvásárhely)

Fargelet

Földrajzi tárgyú előadás a népi egyetemen. A végén kérdések. Tétovázva áll fel az egyik hallgató, és azt kérdi: – Mi lehet az a Fargelet?

– Fárgelet, fár-ge-let... Ja, megvan. Az tulajdonképp az északi fényhez hasonló fénytani interferenciás jelenség, ami leginkább a Nord-fokon észlelhető, ezért azt a pontot Fargelet-pontnak is nevezik a legújabb leírásokban.

Azután nőgyógyász tanár tart előadást a fajfenn-tartás ösztönéről. Hallgatói kérdés: – Mi a fargelet, és vág-e a témához. – Az előadó egészen felvillanyozódik. – De még mennyire hogy idevág! Épp a legutóbbi nőgyógyászati kongresszuson hallottam..., igen érdekes, hogy már itt is ismerik. Kérem, a Fargelet a nőgyógyászatban egy hormondiszfázia jelenség, ami kivételesen megzavarhatja a peteérést...

Egy másik alkalommal történelemlecke volt: a népi mozgalmak szerepe a történelmi fejlődésben. És a végén persze a kérdések. – Tessék mondani, mi a Fargelet, mert olvastam valahol, és azt hiszem, valamiképpen kapcsolható a témához.

– Igen-igen. Érdekes, hogy szocialista társadal-

munkban milyen gyorsan terjed a tudomány. Amiről ön beszél, az egy kohéziós erő, a népi mozgalmak bizonyos koefficiense, ami természetesen csak a szovjet történészek szívós kutatómunkája nyomán vívhatta ki létjogosultságát a modern társadalomtudományok marxista-leninista rendszerében...

És így tovább, nyomja, nyomja. Amikor a többi hallgató már eltávozott, az előadó utánaszól a kíváncsiskodó fiatalembernek. – Mondja, kérem, ön valóban olvasott erről a különös fogalomról?

– Hát persze – nyugtatta meg amaz. – Az új postaépület oldalán van felírva. Hazafelé menet, ahogy elhaladok, naponta elolvasom: FARGELET. Csak hát én élvezek mindent megnézni a visszajáról is. Elgondoltam, micsoda szép tudományos fogalom ez. És tetszik látni, már három tudományágban is meghonosodott. Nem csodálkoznék, ha tucatnyi akadémiai értekezés, doktori disszertáció születne róla.

Molnár Vince (1926-2000) orvos, az igazságügyi orvostan kutatója és előadója, egyetemi tanár, képzőművész

Megjelent az Aranypálca című humoros rövidpróza-gyűjteményben – Bölöni Domokos

A Szászrégen és Vidéke fő támogatói:

RMDSZ és Communitas Alapítvány

Támogatók:

Kelemen Erzsébet (Budapest), Adorjáni Zoltán, Nagy András, Jenei Faithful Zoltán, Menyei Ildikó, Faluvéginé Roth Iлона, Szabó Erzsébet, Máté Katalin, Sólyom Erzsébet, Géczi Lajos, Orbán Katalin (Szászrégen).

Köszönjük!

RMDSZ

**COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY**

Nyolc éves koráig a szülőfalujában élt a későbbi idős kertészmérnök. Bújócskázott a Csere-erdő fái alatt, kóborolt a Vágás útján, rókagombát szedett a legelőn, de az erdő szőlőjéig nem ment el, mert nem volt köze hozzá neki sem, az édesanyjának sem. Vízet a második szomszéd, Józsi bácsi fúrt kútjából ivott a testvéreivel együtt. Onnan ivott a két nagybátyja családotól, ivott a fél falu, és ittak az állatok. Nem volt minden háznál fúrt kút a faluban. Ahol volt, megtörtént, hogy ki-kiszáradt szakadt-ra, és tátott szájjal várta, hogy tíz napig essen az eső. Gémeskút volt a Józsi bácsi fúrt kútja. Apró szemű lán-cos, pléhvedres. Mindenki olyan volt a faluban, sehol sem volt kerek. A Józsi bácsi fúrt kútjánál nem romlott el soha semmi. Nem tört le a hosszú gém fája. Nem szakadt el a fényes lán-c.

A pléhveder olyan gyakran pusztult bele a vízbe, mint amilyen gyakran volt két kedd egy héten. Így aztán Józsi bácsinak sohasem kellett technikusért futkosnia, hogy siessen a csávó, és reparáljon gyorsan, mert különben elfolyik a víz a konyhában, vagy magaslik a szennyvíz a fürdőszoba földjén. Szennyvíz? Nem gyűlt az idős kertészmérnök szülőfalujában sehol sem. A mosdó- vagy a mosogatólé az udvarra lepcsént örökké, onnét ment a mennybe, a másmilyen szenny pedig a trágyadombra vitette magát hüsselni.

Nyolc évesen városba költözött a későbbi idős kertészmérnök az édesanyjával és a testvéreivel szigorú szükségből. A házban, amelyben egy szoba-mindent koptathattak nem éppen ingyért, nem volt vezetékes víz, de volt az utcán. Hordhattak onnan befelé vederral, kancsóval semmiért, technikus nélkül ők is. A szennyvíz ügye azonban még megoldatlan volt abban a házban, s abban a városban. A mosdó- vagy a mosogatólé ugyan ott is úgy lepcsént az udvarra, mint a falvakban, de a másmilyen szenny számára nem volt trágyadomb. Ha nem, hát elhordták, elszállították valakik folyamatosan. Hányingert keltő ügy volt, emlékezetes okádalom, de hol van az már? Hatalmas, zárt foszni deszkaladás, lovas szekerek kaptak engedélyt a városatyáktól arra, hogy házról házra járva gyűjtsék össze, és szállítsák el azt a szennyet. Csak éjszaka dolgozhattak. Csak a városon kívül, tőle távol, és csak szántóterületekre üríthettek. Úgy jött-ment a két szekér a város utcáin egész éjjel, mintha jobb dolga nem is lett volna. És olyan büzt fakasztott, hogy szélvihart várt mindenki.

Erdélyből a Somló alá, egy piciny, jószívű kis faluba, kész házba költözött az idős kertészmérnök a feleségével. A betegségen kívül, hála a jó Istennek, minden benne volt abban a házban. Benne a villany, a gáz, a szerencse, de még a vezetékes víz is. Jó volt, sokáig nagyszerű. Hanem aztán egyszer, s nem valami régen, hideg pocsolyába lépett a két öreg a fürdőszoba csempéjén. Felszisszent az idős kertész, fel az idős mérnöknek

asszony is, aztán nézelődött addig s addig mindkettő, míg meglátta, hogy a mosdókagyló alól csepeg a víz a csempére. Nem kell ide vízszelző, pattant az idős mérnök. Már hogy is ne pattant volna, mikor pattantyús volt egész életében. Na, nem félreérteni! Pattant, mondom, és tekerni, szorítani sietett a csapfejeket kézzel, ám azokon nem volt mit szorítani. Közben a kertészmérnöknek asszony valami ronggyal és fájós derékkaal törülgette a földről a vizet felfelé. Az idős kertész továbbpattant. Használhatólag öltözött, kerti ruhát meg lábbelit kapott magára, és ment a biztos megoldással, hogy leereszkedjék a vízaknába. Mit számított az öregség? Semmit. Csak egy seggen csúszást. Leért, lehuppant, s ott lent kizárta a vizet a házból. Akkor még biztosabb volt abban, hogy megszünteti a hibát a fürdőszobában. Az aknától a garázsba lépegetett szerszámokért. Volt ott minden: fejsze, fűrész, metszőolló,

Csaptelep

bonfájer, harapófogó, kalapács, villanyfúró, gyorsvágó meg egy marék villáskulcs. Az kellett a fürdőszobába: villáskulcs. Azzal, valami huszonkettessel szerelte le az idős kertész a csapfejeket lendületesen. Kicsérélte rajtuk a tömítést, aztán visszaszerelte őket a saját lukjaikba. Most jó lesz minden, mondta csak magának, mert kertészmérnöknek asszony visszabújt az ágyába, és ott sem hitte, hogy vízszelző technikus nélkül is megszünik majd az a csepp-csepp-csepp. Visszabújt az öreg kertész is, de az aknába. Most biztos, hogy jó lesz, mondta már annyira duzzadt mellkassal, hogy alig fért ki az aknából. Nem lett jó. Csepegett a víz lefelé éppen úgy, mint azelőtt. Gondolkodott még egyet a mérnök, aztán még egyet odalent, ahol ismét kizárta a vizet a házból. Rosszak a csapok, régiek. Újakkal kell kicserélni őket, errefelé gondolkodott, errefelé cselekedett. Pattant, autóba ült, elutazott a szomszéd kisvárosba, és ott új csapokat vásárolt. Otthon szerelt, biztos érzékkel, határozott fogással használta a villáskulcsokat, olyan fogással, mint kerékpárszerelés közben, és még biztosabb volt a dolgában, mint azelőtt. Az volt ott az elméjében, hogy nem vallott szégyent soha, bármihez is hozzáfogott bármikor, mindig dicséretes volt az eredmény, csak egyszer esett volt le a cseresznyefáról. De hát most egy kicsit másként történt, s nem egészen véletlenül. Hiába nyitotta meg az aknában a vízcsapot büszke, felhőtlen elégedettséggel, és hiába dolgozott még a villáskulcsokkal is odafönt, mert úgy csepegett a fürdő földjére a víz, mintha csak azt kérdezte volna, hogy ugyan ki vagy, te, vénember, hogy nem látsz jól.

Vízszelző technikus kellett, az pedig jött, nézett, és látott. A csaptelep tetején szorított egyet egy csavaron. Kétezer forintot kért. Úgy lett nyugalom.

Nevezzünk együtt!

A rendőr megállít egy srácot, és a jogosítványt kéri tőle.

– Hogyhogy jogosítvány? Azt hittem, azt csak 16 év felettiek kaphatnak.

*

– Miért élnek oly sokáig Skóciában az emberek?

– ???

– Mert drága a temetés.

*

Az oroszán közlést az állatok között, hogy annak adja Az állatok királya címet, aki leugrik egy nagyon magas hegyről úgy, hogy semmi baja nem lesz. Az állatok nézegetik a hegyet, és azt mondják, lehetetlen, hogy ezt valaki túlélje. Egyszer csak egy hatalmas nagy puffanás, feláll a medve, és porolja le magát. Megszólal az oroszán:

– Ez nem volt semmi, medve! Az alku az alku, viheted a koronámat!

– Jó, rendben, csak előbb visszamegyek a hegyre, és jól pofán vágom azt, aki lelökött!

*

Egy ember fölkeres egy válóperes ügyvédet, és kéri, hogy segítsen neki diszkrétan elválni a feleségétől.

SOKAN ANNYIRA VÁRJÁK A HÉTVÉGÉT, MINT MEGKÖTÖZÖTT ROBINSON:

– Természetesen vállalom – mondja az ügyvéd –, de azért árulja el nekem, mit ért diszkrét lebonyolítás alatt?

– Azt szeretném, ügyvéd úr, hogy a feleségem ne tudja meg, mert különben agyonüt...*

– Miért nem lehet a Lánchídon biciklizni?

– ???

– Mert nincsen rajta pedál!

– És az Erzsébet hídon?

– Te hülye! Azon még lánc sincs!*

A magyar, az orosz és az amerikai azon versenyeznek, melyik nemzet dolgozik gyorsabban. Azt mondja az amerikai:

– Mi elkezdjük építeni a 130 emeletes felhőkarcolót, és a 120. emeletnél szólunk, hogy indulhat a lift.

Mire az orosz:

– Áh, az semmi! Mi elkezdjük építeni a Moszkva–Vlagyivosztk vasútvonalat, és félúton szólunk, hogy indulhat a vonat.

Mire a magyar:

– Mi reggel hét órakor elkezdjük építeni a szeszgyárat, és fél nyolckor már mindenki mattrészeg!*

Pistike hazamegy az évváróról, az anyja megkérdezi:

– Milyen lett a bizonyítványod?

– Katonás!

– Az meg milyen?

– 1, 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4...*

Egy ingatlanügynök eladó lakást mutat az egyik vevőnek:

– Ennek a lakásnak van hátránya is, előnye is. Hátránya az, hogy egyik oldalon egy vegyi gyár van a közelben, a másik oldalon pedig egy vágóhídra néz.

– Na és mi az előnye? – kérdi a vevő.

– Mindig lehet tudni, merről fúj a szél.*

A zebra egy farmra kerül, ahol ismerkedni kezd a háziállatokkal. Megkérdezi a lótól, hogy ő mit csinál, erre a ló:

– Én húzom a szekeret.

Továbbmegy, meglátja a tehenet, és tőle is megkérdezi, hogy mit csinál. A tehen ezt válaszolja:

– Én adom a tejet.

A zebra odamegy a bikához, és kérdezi, hogy mit csinál. Erre a bika így felel:

– Vedd le a pizsamádat és megtudod!*

Két Stirlitz áll egymással szemben.

– Stirlitz – gondolja az egyik.

– Stirlitz – gondolja a másik.

– Ez hülye! – gondolja a tükör.*

Összeállította: FÁBIÁN GIZELLA

SZÁSZRÉGEN és VIDEKE

Kiadja a SZÁSZRÉGENI KÖLPING CSALÁDI EGYESÜLET
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László +, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernátoni József, Fábian András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt

Főszerkesztő: Fábian András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Lovász Bernadett, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az IMPRESS KIADÓ végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFÁLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter1964@gmail.com

fandras59@yahoo.com

Ára: 5 lej